Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 806 van 30 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat I. SIMONE**
Stanleystraat 62
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 29 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat I. SIMONE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*BS* 19 juni 2026) bepaalt:

"§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. […]"

Ingevolge deze bepaling verloopt de onderhavige procedure aldus overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van de RvV-wet.

2. Overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 27 mei 2026 het volgende gesteld:

"*1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 22 oktober 2025 waarbij er wordt besloten tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.*

2. De bestreden beslissing wordt gesteund op artikel 57/6/5, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Overeenkomstig voormeld artikel van de Vreemdelingenwet neemt de commissaris-generaal een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming indien de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft.
In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan het aangetekend schrijven dat naar zijn gekozen woonplaats werd verzonden en waarbij hij werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 6 oktober 2025. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoeker haar geen geldige reden heeft meegedeeld om zijn afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van acht dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

3. Overeenkomstig de artikelen 51/2, zesde lid en 57/8 van de Vreemdelingenwet kunnen oproepingen geldig worden verstuurd naar de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending.
Uit het administratief dossier blijkt dat de oproeping voor het persoonlijk onderhoud bij aangetekende brief werd verzonden naar het adres van verzoeker te 1070 Anderlecht (administratief dossier, deel 4 Bijkomende informatie, "Oproeping persoonlijk onderhoud" d.d. 16.09.2025 en deel 5 DVZ, "Verklaring betreffende de woonstkeuze" d.d. 19.05.2025). Een kopie van de oproeping werd per e-mail verzonden naar verzoekers advocaat (administratief dossier, deel 4 Bijkomende informatie).
De oproeping gebeurde aldus op een (rechts)geldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar de gekozen woonplaats van verzoeker. Verzoeker toont het tegendeel niet aan.

4. Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening heeft gehouden met de bepaling van artikel 4.3 van Richtlijn 2004/83 en hij verwijst naar artikel 57/6/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betoogt dat hij binnen de termijn een geldige reden heeft overgemaakt voor zijn afwezigheid. Hij verwijst naar het schrijven van zijn raadsman op 10 oktober 2025 en 29 oktober 2025 gericht aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarin werd gemeld dat verzoeker de oproeping niet ontvangen heeft, dat hij werkzaam was in Ninove, dat hij geen afstand wil doen van zijn verzoek om internationale bescherming en dat hij heeft gevraagd om een nieuwe datum voor het persoonlijk onderhoud vast te leggen. Tot slot hekelt verzoeker dat in de bestreden beslissing niet wordt verwezen naar het schrijven van 10 oktober 2025, noch naar de meegedeelde reden voor zijn afwezigheid.

5. Het komt verzoeker toe om aan te tonen dat hij omwille van overmacht, buiten zijn wil om, de oproeping voor het persoonlijk onderhoud niet heeft ontvangen en/of dat hij door overmacht geen gehoor kon geven aan de oproeping van de commissaris-generaal voor zijn persoonlijk onderhoud, noch binnen de acht dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid kon overmaken aan de commissaris-generaal. Verzoeker slaagt hierin echter niet.
Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. Baert en G. Debersaques, "Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)" in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).
Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift in wezen dat hij niet opdaagde voor het persoonlijk onderhoud omdat hij de oproeping nooit heeft ontvangen en dat hij werkzaam was te Ninove.
De e-mails op 10 en 29 oktober 2025 waarnaar verzoeker verwijst en die hij voegt als stukken 3 en 4 bij het verzoekschrift, zijn niet terug te vinden in het administratief dossier. Echter wordt door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de ontvangst ervan niet betwist daar zij hiertoe de mogelijkheid had door middel van het indienen van een nota, wat zij heeft nagelaten.
Verzoeker brengt echter geen stavingstuk bij ter ondersteuning van zijn betoog. Ook bij de e-mails van 10 oktober 2025 en 29 oktober 2025 werden geen stukken gevoegd. Zoals hoger reeds vastgesteld, weerlegt verzoeker niet dat de oproeping voor het persoonlijk onderhoud op een rechtsgeldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar zijn gekozen woonplaats werd verzonden. Verzoekers verweer dat hij de oproeping niet heeft ontvangen, blijft dan ook een loutere bewering. Evenmin brengt verzoeker een begin van bewijs bij van zijn tewerkstelling te Ninove op de datum van het persoonlijk

onderhoud, laat staan dat hij aantoont dat dit een overmachtssituatie zou uitmaken, zijnde een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden.

6. Verzoeker toont, gelet op hetgeen voorafgaat, niet aan dat er geen rechtsgeldige oproeping voor het persoonlijk onderhoud zou zijn gebeurd, noch dat er sprake zou zijn van een overmachtssituatie die hem buiten zijn wil om verhinderd zou hebben om tijdig kennis te nemen van deze oproeping of om binnen de acht dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over te maken aan de commissaris-generaal.
Derhalve lijkt verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift er niet in te slagen om aan te tonen of aannemelijk te maken dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing en in casu ten onrechte zou hebben besloten tot de beëindiging van zijn verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

7. Ten overvloede kan nog worden toegevoegd dat indien een verzoek om internationale bescherming voorheen enkel heeft geleid tot een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet, de commissaris-generaal het volgend verzoek ontvankelijk verklaart. Aldus kan verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming indienen."

3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

4.2. (Oud) artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

5. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 augustus 2026 staat het volgende vermeld:

"*De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.*
De raadsvrouw van de verzoekende partij meent dat de verzoekende partij zeker belang heeft in die mate dat haar afwezigheid onterecht als desinteresse wordt gezien, terwijl zij nooit de oproeping ontvangen had. Dit riskeert in het nadeel van de verzoekende partij te spelen bij een volgende behandeling. De verwerende partij heeft onterecht vastgehouden aan een technische beslissing. Rekening houdend met de nieuwe wetgeving, riskeert de verzoekende partij problemen met opvang te ondervinden en mogelijk geen onbevooroordeelde behandeling van haar verzoek om internationale bescherming te verkrijgen."

6. Verzoeker brengt, met voormeld algemeen betoog ter zitting, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond van de beschikking van 27 mei 2026.

Het doel van een vraag tot horen bestaat erin om ter terechtzitting concreet uiteen te zetten met welke gronden in de beschikking men het niet eens is en waarom. Verzoeker laat dit geheel na. Hij beperkt zich tot een vaag en algemeen betoog dat bovendien niet concreet op de gronden van de beschikking lijkt te zijn gericht, minstens doet hij er met zijn zeer algemene opmerkingen geen afbreuk aan.

De opmerking ter terechtzitting dat verzoeker de oproeping nooit ontvangen heeft, betreft louter een herhaling van argumentatie waarmee reeds rekening werd gehouden. Het louter herhalen van eerdere verklaringen en argumenten vormt echter geen dienstige repliek. Het is niet van aard afbreuk te doen aan de grond van de beschikking.

In de beschikking wordt niet over desinteresse gesproken. De argumentatie hierover ter zitting betreft bijgevolg geen dienstige repliek.

Bovendien wordt erop gewezen dat waar verzoeker ter terechtzitting vooruitloopt op de feiten door te argumenteren over de mogelijke gevolgen bij een volgend verzoek om internationale bescherming, de Raad zich hier enkel kan uitspreken over de beslissing die het CGVS in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek heeft genomen. Wat eventuele problemen van opvang betreft, wordt erop gewezen dat de Raad niet bevoegd is zich hierover uit te spreken.

7. Derhalve wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend zesentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter
P. SHONIA,	toegevoegd griffier

De griffier,	De voorzitter,
P. SHONIA	M. RYCKASEYS